

LBRIS | Florian Beckerhoff
books

MUCKI

Salvează ferma

Ilustrații de Barbara Scholz

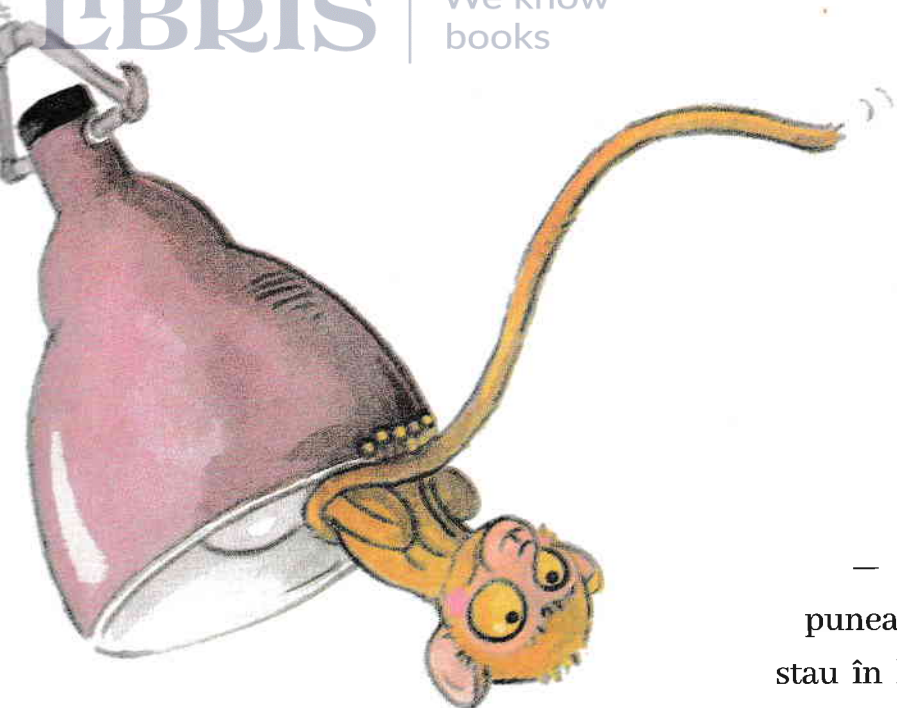
Traducere din limba germană
de Teodora Tănase

Capitolul unu

— Hai odată, Mucki, spuse fermierul Bernd.

— Prefer să nu, răspunse lemurul cu ochi mari, sărind de pe masă pe lustra care atârna din tavan și începând să se legene deasupra bărbosului uscățiv cu pălărie caraghioasă. Mi-ajunge dacă ies doar noaptea afară. Chiar tu mi-ai zis că ochii mei sunt mult prea mari și sensibili ca să stau în soare.

Fermierul Bernd se scărpină după ureche. Purta, ca de obicei, salopeta lui albastră și șosete groase de lână. În mâna dreaptă ținea o pereche de ochelari de soare și un elastic de cauciuc. Știa că lemurii sunt activi doar pe timp de noapte. Citise despre asta în urmă cu câteva săptămâni, când animalul cel ciudat începuse să-și facă veacul la el în grajd. Însă tocmai asta era problema. Spre deosebire de cei doi motani, Mucki nu vâna șoriceii și nu pleca să se plimbe te miri pe unde, ci hoinărea prin grajduri și ținea de vorbă găinile, porcii și vacile și nu-i dădea pace bătrânei Plictis, o cățea din rasa Dog german, care, la vârsta ei, avea nevoie de un somn liniștit. Tocmai de aceea fermierul Bernd voia să-l obișnuiască pe animăluțul exotic cu lumina zilei, așa că îi confecționase o pereche de ochelari de soare.

— Și la circ mă
puneau mereu să
stau în lumină, spuse
Mucki, străbătut de un fior
doar amintindu-și. Trebuia să
fac mereu giumbușlucuri în
fața aceluia reflector îngrozitor care îmi dădea dureri de cap.
De aceea am fugit de-acolo!

— Știu, Mucki, spuse fermierul Bernd. Iar eu ți-am promis
că o să fii în siguranță aici. Dar nu poți să-i ții pe restul treji
doar fiindcă tu te plictisești.

Mucki se legăna, atârând de lustră, și rânji spre
fermierul Bernd.

— Ai putea să te joci tu cu mine.

— Dar și eu trebuie să dorm ca să pot lucra în timpul zilei.

— Sau ați putea să dormiți toți în timpul zilei și să fiți activi pe timp de noapte. De ce să mă schimb eu, și nu voi?

Fermierul își luă pălăria de pe cap, o frământă între mâini și apoi o așeză la loc. Așa făcea mereu când se gândea.

— Pentru că așa e aici la noi, răspunse el. Noi lucrăm în timpul zilei.

— Dar jungla e plină de viață pe timp de noapte! exclamă Mucki. Ah, cât îmi plăcea să mă legăn pe lianele din Sumatra!

Îl privi pe fermier cu tristețe în ochi, însă acesta ridică neajutorat din umeri. Normal că lui Mucki îi era dor de jungla lui, dar nu avea cum să-l ducă înapoi. Trebuia să se ocupe de fermă.

— Hai, Mucki, spuse el și se bătu cu palma peste pălărie, moment în care Mucki îi sări în cap. Și motanii sunt activi noaptea, dar ei nu deranjează pe nimeni.

— Dar ei nu vor să se joace cu mine. Mă fac „maimuță“. Sunt foarte răutăcioși. Nimeni nu vrea să se joace cu Mucki!

Și chiar tu ai spus mai devreme că pe timp de zi sunteți toți ocupați, fiindcă trebuie să lucrați.

— Ai putea să mă ajuți sau să te joci cu Trine. Și ea se plictisește mereu.

— Trine? Cine e Trine?

– Căprița care nu se mai poate cățăra fiindcă șchiopătează. Așa că atârnă pe-aici cât e ziua de lungă.

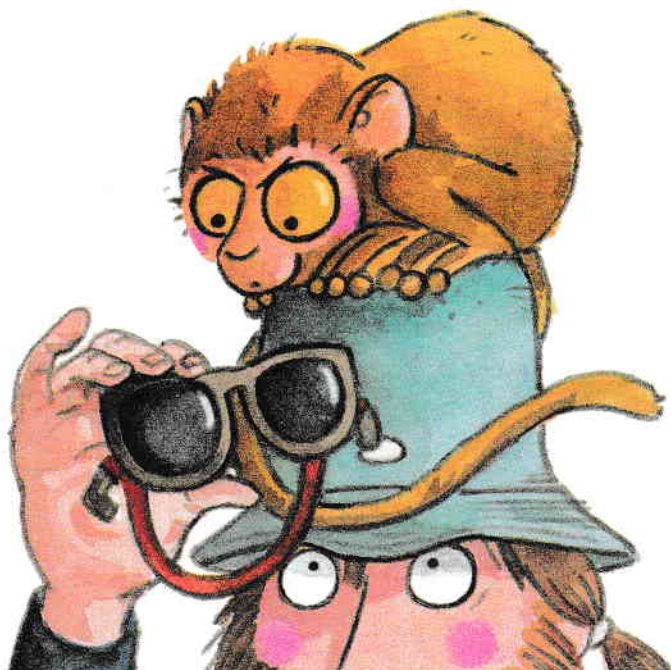
– O căpriță care atârnă? Și de ce atârnă?

– Ce voiam să spun e că și ea se plictisește.

– Și de-asta vrei să mă pui să port ochelarii ăștia caraghioși pe timp de zi? Fiindcă o capră șchioapă se plictisește?

– Ai putea să-ncerci măcar. La circ nu aveai ochelari de soare. Stăteai cu ochii neprotejați în lumină. De data asta e diferit.

Mucki privi neîncredător lentilele mari și întunecate. Fermierul Bernd avea dreptate, oamenii de la circ nu se gândiseră să-i dea o pereche de ochelari. În plus, bărbatul acesta se purta mereu frumos și avea grijă de el. La urma urmei, de ce să nu-i arate caprei cum atârnă un profesionist?

— Bine, spuse el înțelegător. Poate o să-i port mâine. Cu condiția să mă lași să hoinăresc și în noaptea asta prin grajduri, pentru ultima oară.

— Doar prin cotețul porcilor, spuse fermierul Bernd. Vacile dau foarte puțin lapte și avem și așa destule probleme deja.

— Ce probleme? întrebă Mucki.

— A, nimic, spuse fermierul Bernd. N-ai înțelege.

Apoi ieși din cameră și se puse pe treabă.

Mucki se așeză comod pe canapea, dar nu reuși să adoarmă fiindcă nu putea să-și ia gândul de la problemele fermierului Bernd, pe care acesta nu voia să i le împărtășească.

După-amiază, când telefonul sună și fermierul Bernd intră grăbit în casă, Mucki se prefăcu că doarme.

— Ferma Bio Bernd Bunt, răspuse fermierul Bernd.

Apoi nu se mai auzi nimic. Mucki deschise ochii și văzu că bărbatul se albise la față.

— Da, bineînțeles, se bâlbâi el. Tot laptele e contaminat. Cu fecale? Nu pot să-mi explic de ce. Da, nicio grijă, vă asigur că nu se va mai întâmpla.

Fermierul Bernd lăsă jos receptorul și rămase cu privirea pierdută pe fereastră. Părea foarte nefericit.

Câteva minute mai târziu, apucă din nou telefonul și formă un număr.

— Bună, mami, spuse el. Sunt eu, Bernd. Ești bine?

Apoi fermierul Bernd tăcu iar timp îndelungat. Zâmbi mai trist decât mai devreme, în timp ce o asculta pe mama sa vorbind fără oprire.

– Mie nu îmi merge la fel de bine, spuse el într-un târziu. Poate că ai dreptate. Poate că nu sunt un fermier priceput. În fiecare zi găsesc ouăle sparte și laptele stricat. Curând o să fiu nevoit să vând ferma. Iar apoi o să mă mut înapoi la tine, în oraș, și o să-mi caut un loc de muncă.

Apoi tăcu iar și Mucki se gândi că mami asta vorbea un pic cam mult. În plus, ceea ce spunea părea să-l întristeze și mai tare pe fermierul Bernd.

– Da, mami, zise el în cele din urmă. Poate că o să-mi găsesc și o soție. În ziua de azi nimeni nu mai vrea să fie nevastă de fermier.

Fermierul Bernd închise telefonul și se holbă iar pe fereastră. Mucki trăise destul printre oameni și le învățase limba, așa că nu-i era greu să înțeleagă că fermierul avea probleme serioase.

Și dacă fermierul avea probleme, atunci și Mucki avea probleme, fiindcă sigur nu se putea muta și el la mami, în oraș. Țâșni în sus și alergă spre fermierul Bernd.

— Astea sunt problemele? întrebă el. Ouăle sparte și laptele stricat?

— Nu sunt un fermier bun, spuse fermierul Bernd, clătind din cap. Unui fermier bun nu i se întâmplă așa ceva.

Apoi ieși din nou, iar ușa se trânti în urma lui. Mucki se hotărî să nu-i mai facă și alte probleme fermierului. Nu, trebuia să-l ajute!

